

KODILA

INFO LEHT

AUGUST 1989

AUGUST — LÕIKUSKUU

August on lõikuskuu. Teravilja koristamisega alustasime juuli lõpunaldal. Kokku sai koristatud 1132 ha. PUNKRIKAALUS teravilja saadud 2880 tonni. Keskmise saak on 25,4 ts/ha. Kuivisilo on varutud 2996 tonni, kuiva heina 664 tonni, märgsilo 1734 tonni. Alustasime maisi sileerimisega. Sileerimist ootavad veel põldheina ädalad. Rukki külvi alustasime 28. augustil. Külvata on 220 ha rukist. Kesad on peaaegu küntud. Käsil on kõrrekoorimine. Põhu oleme varunud virna, palli ja rulli kokku 575 tonni. Eelseisvatest tööddest on tähtsam kartulivõtmine, millega alustame 4. septembril. Sama tõsine töö on sügiskünd.

Küsimine: Kas «DON»-iga on parem tööd teha?

Vastab: Kombainer Heini Radik.

„Kesalille“ suvi lõppenud

Meie rühma viimane tööpäev oli 7. juuli. Töötasime kakskümmend päeva. Selle aja jooksul jõudisime läbi kõblata 7 ha ja käsitsi rohida 1,2 ha kapsamaad. Kui alustasime tööd, oli rohi väike, seega kõplamine kergem. Hiljem aga tahtis malts vägisi kapsa ühe võimu võtta ja käsitsi rohimine oli juba tunduvalt raskem. Vaatamata kõigele olid lapsed tublid. Üle poole rühma lastest olid selle töö peal esimest aastat. Ja tuntud tõde on, et iga algus on raske. 18-st rühma liikmest osutusid preemia vääriliseks 9 last. Teised jõuavad preemiani kindlasti juba järgmisel suvel.

Oma tööperioodi lõpetasime kahepäevase puhkelaagriga Kaisma jär-

Igal juhul. Ei tahtnud küll aluses seda uut masinat vastu võtta, et ei tea mis ta on või kuidas see töötamine temaga läheb. Kallis on ta ju ka — 40000. Üks Jõgeva mees arvab, et «DON»-i jaapani päritolu konditsioneer on vast puhtast kullast, ega ta muidu nii palju maksaks. Ei tea, jah, miks ta nii kallis peab olema. Omahind on vast odavam, aga eks riik tahab ka oma osa saada. No võtsin ikka uue masina vastu ja nüüd küll ei kahetse. Neid «NIVA»-sid ei pidand enam tehtama ka, eks tulevikus peab meilgi «DON»-isid juurde tulema. Uue masina jaoks on Kodila teed kitsad. Juhtub mõni sõiduk vastu tulema, pole minna kuhugi. Ohuleppa oli hea sõita, kui Raul Udam ees sõitis ja vastutulijad sõna otseses mõttes tee pealt ära ajas. Ühe põllu pealt teise peale minekuga on tegemist. Pihkus sai käidud, võsa on teeäärred täis, pärast paranda jälle masinat. Ei saa ju nii ka sättida, et ma üksinda neid paremini juurdepääsetavaid põlde võtaks. Oleme ikka mitmekesi põllul ja kolime ümber ka koos.

Aga noh, kui oled teeäärse võsa raiumisega naha higiseks saanud ja edasi sõitma pääseb, siis on kabi-

nis ikka hea jahe olla küll. Väärt asi see 4000 maksev konditsioneer. Kabiin on hermeetiline, iste mugav. Tolm ja palavus liiga ei tee. Käsitleda on masin hea, aga manööverdramisel on raskusi. Küttepaak on tal niisuguse koha peal, et ei näe hästi välja ja nii ta töökoja õue peal vastu kütusehoidla katuse serva viigastada sai. Nagu ikka, pole tagava-raasi ja juba on ka «NIVA» juppe sinna peale pandud.

Vilja jõuab temaga rohkem võtta. Punker mahutab 4 tonni, rukist isegi 4,5 tonni — see on natuke rohkem, kui 2 «NIVA» täit. Rukist oli «DON»-iga hea koristada, sai veidi kõrgemalt võtta. Ta ju väga hell kivide ja ebatasasuste suhtes. Oleks võinud meeter maad kitsam olla, aga siis poleks jälle seda jõudlust.

1955. aastal olin esimest korda vilja võtmas. See oli enne Vigala kooli minekut. C4 oli siis kombaini mark, hiljem CK4. Kuus inimest oli ühe kombaini peal ametis — kombainer, abi, kaaluja, kotipoiss ja 2 naist, kes järelkäru peal põhku sättisid. Peale sõjaväge 1960. või 61. aastal algas see päris kombaineripõli. Mitmed kombainid on ära proovitud. Praegusega olen üsna rahul.

Vili on koristatud. Teisiti see ei saagi olla, sest vili on leib. Leib aga on põllumehe, sinu, minu, meie maa suurim rikkus. Aitäh sulle, põllumees, selle kõige igapäevasema, kuid kõige vajalikuma, leiva eest!

SIRJE ALLIKSAAR

On aeg mõelda valimistele

Kohalike nõukogude valimiste päev on määratud 10. detsembrile. Asja ilmus trükist brošüür uue valimisseadusega. Vastavalt sellele seadusele võis 26. augustist alates hakata üles seadma esindajaid rajooni, linna, alevi ja küla valimiskomisjoni.

See komisjon tagab valimise läbiviimise vastava nõukogu territooriumil, registreerib kõigis selle rahvasaadikute nõukogu valimisringkondades ülesseatud saadikukandidaadid, tagab valimisedeliste valmistamise ja nendega valimise jaoskonnakomisjonide varustamise ning teeb kindlaks valimise tulemused. Valimiskomisjon teeb ettepanekud antud nõukogusse valitud isikute saadikuvolituste tunnustamiseks ja lõpetamiseks, juhul kui saadik ei õigusta valijate usaldust. Komisjon moodustatakse viieks aastaks — selle nõukogu, mille valimisi ta korraldab, kogu volituste ajaks.

28. augusti spetsialistide nõupidamisel esitasime Rapla külanõukogu valimiskomisjoni liikmeteks Kodila sovhoosist Marje Rosenthal ja Vello Reimandi.

29. augustil arutasid Rapla Küla RSN saadikud oma istungjärgul eelseisvate valimistega seotud küsimusi. Määrati kindlaks saadikute (mandaatide) arv ja valimisringkonnad. Kohaliku nõukogu valimistel on Kodila sovhoosi territoorium jaotatud kolmeks ühemandaadiliseks valimisringkonnaks. Ohulepa, Kelba, Raka, Oela ja Kodila-Metsküla elanikud valivad ühe saadiku, Kodila elanikud ühe saadiku ja Palamulla, Lipstu, Torma, Kõrgu, Tapupere külade elanikud samuti ühe saadiku. Seega 3 saadikut Kodila sovhoosi valijate poolt külanõukogusse. Rapla rajooninõukogusse saame omalt poolt valida ühe saadiku. Kandidaate võib ja peab olema rohkem, et oleks ikka keda valida. Külanõukogusse valitavate saadikute hulgast valitakse ka vallavanem. Nii, et mõelge hästi hoolega, keda esitate saadikuks.

Ka küllavanemate valimine on endiselt päevakorral. Ehk olete suve jooksul sellele mõelnud. Igas külas on kindlasti mõni ärksam mees või naine, kes külarahva kokku kutsub, et koos arutada keda esitada saadikuks külanõukokku (valla volikokku) ja keda valida küllavanemaks. Küllavanemad saavad valla asjades kaasa rääkida, sest nemad moodustavad valla volikogu juures nõuandva hääleõigusega nõukogu või komitee või kuidas seda just nimetama hakatakse.

Olgem aktiivsed oma võimuorganite valimisel! Mõelge oma küla, oma kodu tulevikule — see on külaelanike endi kujundada!

PARTEIALGORGANISATSIOONIS

Juulikuu partei a/o üldkoosolekul kuulati J. Pandi ettekannet, mis kokkuvõtlikult sisaldas järgmist: Asjad on praegu usna segased nii poliitikas kui ka majanduses. Uuest aastast peaks IME-le üle mindama, kuid see toob kindlasti kaasa omad raskused. Maaliidu volikogu oli koos, arutati kokkustuhindadega seonduvat. On vaja selgust, millised maksud ja hinnad tulevad toodangule. Peab tekkima võimalus laiendada taastootmiseks. Olukord majandis pole kiita. 1. juuni seisuga oli laekunud 1 milj. 48 tuh., eelmisel aastal samaks ajaks 1 miljon 113 tuhat rubla. Kulud vastavalt 1 milj. 100 tuh. ja 1 milj. 50 tuh. Ostusöödad 226 tuhat, eelmisel aastal 85 tuhat rubla. Jõusööt on see, mis teeb suure kulu. Meie tulevikust. Inimesed ei ole vist majandi asjadest huvitatud. Infolehes avaldatud küsitlustalonge tuli tagasi mõni üksik ja ainult 1 inimene oli kolhoosi poolt. Käisime Vigalas tutvumas, mismoodi seal osahing on moodustatud. Kohila kolhoosi esimees K. Talviste käis Kodilas ja tutvustas ümberkorraldusi oma majandis. Et majandid on erinevad, ei sobi kumbki variant Kodilale, kuid mõne mõtte saab vast ära kasutada. Kaadrist. Rajooni keskmine on 18% spetsialiste majandis, meil 21,5% spetsialiste. Tööliskaader on sotsiaalselt hääbunud. Kes ei taha tööd teha tuleb lahti lasta. Mõelda tuleks loomade ja põllumaa vähendamisele. Tööd tuleb teha pigem vähema hulga inimestega, aga kvaliteetselt. Taludest. Väljast-

poolt majandit inimestele pole mõtet maad anda. Kodilas on 2 talunikku. M. Ruberg Rätsepäl 14 ha, L. Sunni Ohulepa, 13 ha. Majandi poolt tehtud töde eest talunikud tasuvad majandile.

Sõnavõtte oli palju. Leheruum ei võimalda neid tutvustada. Kui sügistööd tehtud, kutsutakse majandi rahvas koosolekule tuleviku suhtes aru pidama.

Info taimekasvatusest esitas O. Tulp ja loomakasvatusest R. Järvis-te.

28. augustil olid Kodila koolimajas koos õpetajad-partei liikmed ja partei a/o büroo liikmed. Vahehiti mõtteid kooli parteigrupi üle. Leiti, et likvideerida ei saa seda, mis realselt olemas on. Ühiselt arutati tootmisõpetuse korraldamist. Otsustati, et majandi spetsialistid kottuvad oktoobris 8.—9. kl. õpilastega, et kokku leppida, millises tootmisloiguis abiks tahetakse käia.

Lepiti kokku selles, et Kodila kooli õpilased abistavad majandit kartulivõtmisel 4.—13. septembrini.

Arutati ka NLKP KK avaldust ja otsustati saata kiri M. S. Gorbatšovile. Lehe ilmumise ajaks on kiri kirjutatud. See väljendab nõrdimust NLKP KK avalduse suhtes ja toetust EKP, ENSV Ministrite Nõukogu ja ENSV Ülemnõukogu poolt valitud poliitikale Eesti suveräänsuse ja isemajandamise alal.

Kirja teine eksemplar otsustati saata meie poolt valitud rahvasaadik Ülo Vooglaiule.

A. ASUMETS
partei sekretär

Võit majandkonna mängudelt

Käesoleva aasta majandkonna mängud olid Lenini nimelise kolhoosi korraldada ning need toimusid 12. augustil Kabalas. Osalesid kõik Rapla majandkonda kuuluvad majandid väljaarvatud Mitsurini nim. sovhoos.

Vihma tõttu tuli alustada ligi tund planeeritust hiljem. Võistluste käigus aga ei pööranud keegi vihmasagaratele tähelepanu seda enam, et lõunast ilm paranes.

Peale pidulikkude avamist ja rahvusliku heiskamist algasid võistlused pallimängudega. Võistkonnad olid loositud kahte kolmelisse alagruppi. Naised mängisid rahvastepalli ja mehed võrkpalli. Alagrupi vastasteks olid Lenini nim. kolhoos ja Purila kolhoos. Võrkpallis õnnestus alagrupp võita ka teise alagrupi võitjast Järvakandi kolhoosist sai meie finaali vastane. Esikohamäng kujunes pingeliseks. Peale esialgset ebaedu suutsime ennast koguda ja

lõpuks oma paremus maksma panna. Rahvastepallis tuli naistel väga napilt Lenini naiskonnale alla jääda ja nii jäädigi mängima III kohale Kuusiku naiskonnaga. See mäng lõppes meie naiste suure ülekaaluga ja nii jäigi lõplikult kohaks III.

Pallimängudele järgnesid kohe korvpalli vabavisked ja samal ajal hakkasid mehed ka kurni mängima. Korvpalli vabavisketes oli küllalt tasavägine võistlus, mis lõppes meile III kohaga. Kurnis ei osanud midagi head loota, kuid mehed mängisid ennastületavalt ning oli ka parasjagu õnne. Niimoodi saadigi Raikküla ja Lenini kolhoosi järel igati tubli III koht.

Esmakordselt oli mängudel kavas lilleseade konkurss. Lilleseade koostamiseks vajalik materjal ja atribuutika tuli endal kaasa võtta. Meie naistel oli asi põhjalikult ette valmistatud, kuid hindepunktide kok- (Järg 4. lk.)

MÖÖDUNUD AEGADEST

Toimetuse liige Tea Mutli on alles hoidnud 1958. aasta 22. novembri «Ühistöö», mille terve 2. lehekülge on pühendatud Kodila sovhoosile. Üldpealkirja all «Kodila sovhoosi täna ja homme» on sõna saanud Kodila sovhoosi direktor A. Otsing, agronoom J. Aus, Kelba osakonna juhataja J. Neiman, a/ü komitee esimees A. Lihtsa ja H. Salm «Ühistöö» toimetusest.

Järgnev kirjatükk on nimetatud lehest.

A. OTSING,
Kodila sovhoosi direktor
SUUND ON OIGE

Meie sovhoos on viimaste aastate jooksul teinud suuri edusamme. Endisest hallparuni mõisast on saanud mitmekülgne riiklik majand. Nõukogude valitsuse poliitika on meile kätte näidanud suuna nii põllumajandus- kui ka loomakasvatussaaduste tootmise edasiarendamiseks. Suure heakskiidu osaliseks nii põllundusbrigaadi kui ka farmitöötajate hulgas sai hiljuti ajakirjanduses avaldatud N. S. Hruštšovi ettekande teeside projekt. Analüüsides kontrollarve aastaiks 1959—1965, leidsid meie töötajad, et neid on

võimalik täita ning isegi ületada. Piimatoodangu tõstmiseks on meil plaanis laiendada söödabaasi. Seoses sellega saame suurendada ka lehmade arvu. Rohkem rõhku pane me ka silokultuuride kasvatamisele, eriti maisile. Käesoleval aastal kasvatatakse seda kultuuri 15 hektaril, tuleval aastal suurendame maisi alla minevat pindala 10 hektari võrra. Meie sovhoosi töötajatel on maisi kasvatamisel mitmeaastasi kogemusi. Tänavu saime maisi keskmiseks hektarisaagiks rohkem kui 400 tsentnerit hektarilt. Järgnevatel aastatel loodame juba rohkemat. Tahame tõsta ka teraviljasaaki. Tendents selle kasvule on meil juba olemas. Aastast aastasse on saagikus tõusnud. Seitseaastaku plaani kohaselt suurendame 1965. aastaks teravilja kogusaaki käesoleva aastaga võrreldes mitmesaja tsentneri võrra. Loomade arvu suurenemine nõuab loomakasvatushoonete ehitamist. Kui 1950. aastal oli Kodila sovhoosis vaid üks lehmalaut, siis nüüd ei ole loomade ületalve pidamisega muret. Viimaste aastate jooksul ehitatud kaks sigalat ning kolm lauta on siiani rahuldanud loomade mahutamise.

Igasugustel töödel on tehnika asendamatu. Praegu on meil kasutada 13 traktorit. Senini oli häda nende remontimisega. Aasta lõpuks aga laheneb ka see kitsaskoht. Lõpetamisel on ajakohase töökoja ehitamine. Garaaži, sepikoja ja keevitus- ning treimisruumide kasutuselevõtmisega laheneb traktorite remondi küsimus.

Viimastel aastatel on tõusnud tunduvalt ka sovhoosi töötajate reaalpalk. Kui varem sai põllutööline keskmiselt 300—400 rubla, siis nüüd on tõusnud see 500—600 rublani. Paranenud on ka elamistingimused. Möödunud seitsme aasta jooksul oleme ehitanud viis elamut 24 perekonnale. Eelolevate aastate jooksul laheneb korteriküsimus täielikult.

Seltsimees N. S. Hruštšovi ettekande teeside projekt aastaiks 1959—1965 seadis meie põllumajandustöötajate ette uued tähised põllumajandussaaduste külluse loomiseks meie maal. Nende täitmine meie poolt on suur samm edasi kommunismi säravate kõrguste poole.

PIKA ÕHTU JUTUD

Kodila nooremal rahval oleks vast huvitav kuulda midagi Tapupere küla vanadest muistenditest.

Praeguses Tapupere talus oli kunagine peremees kasvatanud usinasti humalaid. Nii omale kui teistele. Aias oli selleks suur nurk tapulatte täis torgitud olnud. Kel' siis tappusid ehk humalaid vaja, läks «Tapuperest» toona. Sellest siis algul talu, ja lõpuks ka küla nimi.

See massiiv, mida me kutsume «Raika sooks», jaotati mõisate lagunemise ajal talunikele põllu- ja heinamaadeks. Põldu oli vähe, need asetsevad vahetult talude läheduses, siis tulid võsastunud heinamaa-siilud ja edasi juba vähem kasutatav soine ala.

Heinamaad olid selle poolest toredad, et igale talule kuulus ka üks või enamgi allikat. Hilisemate suurte maaparandustega lükkati nad kinni. Muide, vahemärkusena olgu öel-

dud, et Männiku Leena oli esimene talunik, kes asus oma heinamaade torutamisele.

Eks mehaniaatorid saa veel praegugi neid allikaid tunda, kui põhi alt ära kaob. Kõige suurem allikas oli üksiku tamme läheduses. Oma nime «Musta härja allikas» olla ta saanud aga nii: Mõisast kadus must härg ära. Härra moonakate käest pärjama, et kuhu härg jäänud. «Kukkus allikasse.» oli vastus. Kell kolisenud veel kolm päeva kaelas, enne kui põhja jõudis. Olid aga vanasti vägevad allikad! Kuigi kurjad keeled sosistanud ka muud rääkida.

Nirgi pool metsas eksisteerib veel praegugi Põrgu allikas. Nüüdseks on ta umbes 10—12 m läbimõõduga mudane lomp, kuigi annab ka vett, mis voolab magistraalkraavi. Mõisahärja tahtnud seal hakata linu leotama. Pandud linad likku — kadusid. Pandud uued — sama lugu!

Siis härra sülitatud, et «on see vast korradi põrgu allikas!»

Küläs oli kümme suitsu. Tapupere-Oti-Maantee-Kilgi-Muksu-Lupsu-Sopsu-Tiksoni-Ibse-Männiku. Kõige paremal järjel nii tööjõu kui maa suuruse poolest oli Tiksoni — 24 hektarit. Kilgi ja Lupsu on praeguseks kadunud, kuigi Lupsu hoonestikust on järel väike nurk müüri, mida visalt kaitseb ja varjab saar oma rohkete võsudega. Just nagu ausammas kunagisele kodule ...

Eks neid juttusid oleks ju veelgi, kui eite-taasidega toobi ääres mõnusasti voorutada, aga noh, ega kõike jõua!

Võib-olla pajatab edaspidi Latsi talu perepog midagi huvitavat Kõrgu küla kohta.

TÖNIS AASORG
SOPSU TALUST

UUT LUGEMISVARA

Muusikamaailmast on järgmine raamat:

Pedusaar, H. «Automaatpillist lasergrammofonini» — Tln.: Valgus, 1989. Vestid heli edastamise ja salvestamise tehnika puhuti uperpallitavast arenguloost on pikitud tõestisündinud kurioosete juhtumite üleemeelikute kirjelduste ning vanadest trükistest valitud muhedatooniliste tsitaatidega. Autor viib lugeja kunagiste muusikaau-

tomaatide ja fonograafi vaharulli juurest grammofonini ja magnetofonini. Raamat on mõeldud helitehnika huvilistele mõnusaks ajaviitelektüüriks.

Pisut ka ilukirjandusest:

Beekman, A. «Peavari» Roman — Tln.: Eesti Raamat, 1989. Roman räägib eluaseme tähendusest inimese jaoks ja põlvkondlikust elukogemusest, mis siseingetele vaatamata pakub osalistele turvalisust, see tähendab vaimset peavarju.

Ilus, V. «Endamisi ja unes» — Tln.: Eesti Raamat, 1989. Raamat sisaldab kolm jutust, neist ühe pikema. Kõi-

gi kolme küpsesse ikka jõudnud minategelased pöörduvad endamisi ammu seljataha jäänud, kuid üha nii unes kui ilmsi küll helgelt, küll vaevalt meenuvaisse noorusaastasse.

Peev, D. «Seitsmes karikas», Peevski, L. «Professor Sambergi silmad»

Tln.: Eesti Raamat, 1989. (Põnevik). Ühtede kaante vahel on kaks bulgaaria kirjanike teost. Dimitor Peevi «Seitsmes karikas» on kriminaallugu salapärasest mõrvast. Ljubomir Peevski romaan on ulmelugu, mis paneb meid mõtlema oma tegude tagajärgedest.

Skujinš, Z. «Kuldjalaga voodi» Tln.: Eesti Raamat, 1989. Tun- tud läti kirjaniku Skujinši roman kujutab endast üne suguvõsa kroonikat mitme inimpõlve jooksul, alates esimese teadaoleva esivanemaga Rootsi ajal ja lõpetades meie kaasaegsetega. Nõnda annab teos ulatusliku läbilõike kogu läti rahva käekäigust.

Ning veel on tulnud mitu raamatut sarjast «Mirabilia»: Bezuglov, A. «Kiskjad» Vössotski, S. «Järsk kurv» Rajnov, B. «Surra tohib vaid äärmisel juhul»

Kohtumiseni raamatukogus
A. Erm

Sillionu pajatab

Pea vabandama Teie ees. Küll uuritakse, kus ma asun ja kes ma olen — olen Sillionu. Elukoht on minul Kodila mõisa tiigi ääres esimese suure puu juures. Aga küll on see ümbrus selle suvega palju muutunud! Lehetoiemisele ma kirjutan sellest, mida näen ja kuulen. Kui kellelgi on pretensioone, siis kirjutage minu nimele. Küll kiri kätte tuleb.

Noh, kui elan seal keskuses, siis kuulen nii mõndagi. Eks kuulsingi «Balti ketist». Olen muide väga uudishimuline.

23. augusti õhtul seisis bussid mõisa ees, kobisin kähku bussi ja sõit läks Lohu poole. No mis sõit see küll oli, sest auto oli autos kinni aga sinna me jõudsim. No oli alles rahvast ja lippe! Kui saabus kell 19.00, siis kõik inimesed seisis õlg-õla kõrval ja käest kõvasti kinni hoides ning nõudsid vabadust. Võisin veenduda, et eestlane olla on tõesti uhke ja hea.

Eks vahtisin ringi ja jäin bussist maha. Asusin siis tagasiteele omal jõul. Süda valu täis, et mis need lapsed kodus teevad. Kas noorik tuleb üksi toime, sest neid lapsukesi on üpris ohtralt.

Eks tulin Lohult, puhkasin jalga vanakese koolimaja juures. See on küll ilus ja hea tegu, et vanakesel aknad ilusasti korda tehtud. Valge korsten sirendas katusel. Suur tänu tegijatele minu ja vanakese poolt! Jõudu ja jaksu edaspidiseks!

Jõudsin koju, lapsukesed magasid ega olnud millegi pahaga hakkama saanud. Aga näe, siin on Marguse nimeline noormees, kellel on mingi maania teha kurja, eriti masinatega. Eks mamma-papa pole jõudnud või tahtnud seda vitsakest kasutada kui oli aeg. Oma lastele on mul vits varutud.

Istusin ja mõtlesin, et sellel majandi peazootehnikul peavad olema küll «damaskuse» terasest (Tootsi seletamise järgi kõige parem teras). närv, et jõuab töötada. Lugu oli järgmine: ehitustööline Jaan-Ado King, olles sigalas tööl 26. juulil, pani seal pihta tapetud poolele seale püüdes liha töökaaslastele ka soku-tada. Peake oli «kirju» muidugi (ei mõista, miks lubatakse alkoholiuimas tööl olla) ja kannatus lühike, mistõttu ta tühjendas end keset sigala koridori. Sigala noorikut oleks pidanud Jaani kinni võtma ja ninapidi sisse panema, nagu kassiga teha.

Hiljaaegu tuli Raika farmi tööle noorepoolne abielupaar Ene ja Herbert Vaht. Ühel hommikul jäid nemed ja ka Aive Uibo magama. Eks seda võib ikka juhtuda, eriti noortega. Läkksd siis kolmekesi kella 8-st lauta ja otsustasid, et on hilja lüpsma hakata. Ühel nõul lasti õhtusele lüpsile vett juurde, et oleks iga-hommikune kogus auto peale anda.

Kui on kaubapäev Oela kaupluses, siis kell 11 on ukse taga terve rodu noormehi oodates õlut. Pidid olema ehitusmehed. Kaup tuleb kuidas juhtub, vahest ka peale lõunat. Palgapäeval olevat nurisemist, et palk on kehv. Kallid mehed, majand teile õlle ootamise eest palka ei maksa.

Apse võib igal inimesel elus ette tulla, kuid neist peab õppust võtma.

SIILIONU

Õnnitleme!

85	
JOHANNES IDEON	15. sept.
75	
MARIA PAVLOVA	9. sept.
60	
AINO EERIK	10. aug.
55	
MIHAIL KULAGIN	8. aug.
VAIKE VOLMER	19. sept.
45	
JAAN KESKÜLA	25. sept.
40	
NIINA LIIVRAND	11. sept.
35	
MARJE ROSENTHAL	8. aug.
VELLO ERM	5. sept.
KALEV SAKSLADU	19. sept.
30	
MARGUS RAHNEL	4. aug.
MARIKA JÄRVISTE	17. sept.

KAIRE VAINSAJU

AVO PUNDER

Õnnitleme poja sünni puhul!

AET VIBUS

Õnnitleme poja sünni puhul!

* * *

TÄHELEPANU

sovhoosi töötajad ja pensionärid
Kui soovite 1990. aastaks tellida veel ravituusikuid sanatooriumi «Narva-Jõesuu» palume koheselt esitada avaldused kaardrisse. Avalduses märkida soovitatav korpus ja aeg.

* * *

Registreerime Eesti Vabariigi kodanikke ja nende järeltulijaid Eesti kodanike komiteedesse.

Kes on sellest huvitatud, teatage palun päeval Maie Roosaaarele telef. 67 492 õhtul Tea Mutliule telef. 67 444.

VÕIT MAJANDKONNA MÄNGUDEL

(Algus 2. lk.)

kuarvestamisel selgus, et kolme esimese võistkonna hulka seekord veel ei jõutud.

Võistluste kavas oli ka kombineeritud teatevõistlus, millises jäime napilt neljandale kohale. Üks huvitavamaid ja nagu hiljem selgus ka vastuolulisemaid võistlusi oli peaspetsialistide oma. Nimelt tuli kokku seada üks plakat, milline oli eelnevalt lõigatud suvaliselt väikesteks tükkideks. Peale selle tuli lahendada üks ristsõna ja lisaks veel üks majandusülesanne. Ajaliselt saime valmis kolmandana ning nagu hiljem selgus, oli ennem meid lõpetanud Kuusiku ja Järvakandi majandusülesande vastus vale.

Kuna meie olime esimene võistkond, kes andis ära kõik õiged vastused, siis peale väikest arupidamist loetigi meie võistkond võitjaks.

Märkamatu oli jõutud viimase alani, milliseks oli kõievedu. Esimeseks vastaseks oli Purila kolhoos, kellest saadi kergelt jagu. Seejärel mindi kokku korraldajate võistkon-

AITÄH

tööjuubeli puhul
Tea Mutliule — 7. aug. 25 aastat
Aino Pihelgasele — 1. sept. 25 aastat
Eldur Lehtsaarele — 24. sept. 25 a.

saame TUTTAVAKS

ÜLLAR TIITS — katlakütja
HERBERT VAHT — lüpsja
FRED APRESJAN — karjak
EINO KAAREN — karjak
ÖNNE LANDRAT — seatalitaja
AIVAR RAND — seatalitaja

TÖÖPAKKUMINE

Sovhoosi kontorisse vajatakse küteperioodiks kütjat. Pöörduda majandusjuhataja Evi Tätte poole.

KARISTUSED

töödistsipliini rikkumise pärast
Agu Tiits — öökarjak — vallandatud tööluusi eest
Herbert Vaht — materiaalse kahju sissenõudmine rbl. 63.72
Aive Uibo — materiaalse kahju sissenõudmine rbl. 63.72
Ene Vaht — materiaalse kahju sissenõudmine rbl. 63.72

18. augustil k. a. jäeti Raika laudas lehmad hommikul lüpsmata. Õhtusele piimale lisati vett, et oleks igapäevane piimakogus olemas. Selle tõttu tekitati kahju 191.16 rbl. suuruses summas.

na, Lenini kolhoosiga. Nüüd tuli meestel kõik oma jõutagavarad välja panna ja ühises jõupingutuses tuligi kõis meie poole ära. Finaalvastaseks tuli teiseis alarupist Kuusiku, kellest meie meeste jõud enam üle ei käinud.

Lõppkokkuvõtete tegemisel selgus, et meie võistkond on korraldajate võistkonnaga kogunud võrdse arvu punkte — 34. Juhendis oli kirjas nii, et võrdse arvu punktide korral jääb ettepoole see võistkond, kes saavutab võrkpallis parema koha. Seega teatud üllatusena tuli meile kolmandat aastat üldvõit ja sellega kaasnev rändauhind. Kuusiku kogus 31 punkti, Raikküla 28, Järvakandi 25, Purila 16 punkti. Seega oli konkurents eriti esimestele kohtadele väga tasavägine. Seda meeldivam oli, et meie esinemine õnnestus. Teatud toreda üllatusena tuli ka see, et kõik, kes olid lubanud osalema tulla, olid ka hommikul väljasõidu ajaks õigeaegselt kohal. Võisteldi harsadiga ja üksteist toetades ning ergutades. See oli ka eduka esinemise aluseks.

Majandkonna mängude korraldajaks järgmisel aastal on Purila kolhoos.

REIN JÄRVISTE

IN MEMORIAM

JOHANNES MEINDOK

Kodila sovhoosi infoleht. Toimetus: 203506 Rapla raj., Kodila skj., telefon 67 436. Tasuta. Trükiarv 250. Maht 0,5 trükipoognat. Tellimise nr. 2640. Rapla Trükikoda, Rapla, Kalda t. 2.